

GERARDUS MAJELLA PROCESSIE

Op bedevaart in Overdinkel

Pelgrims verzamelden zich gisteren in Overdinkel voor de 107de editie van de de jaarlijkse Gerardus Majella bedevaart. Voor sommigen is het een jarenlange traditie, anderen liepen voor het eerst mee.

Laurien van Ulzen

▲ Hennie Poorthuis (90) kreeg een oorkonde; hij was 84 keer van de partij.

▲ Tanja Ezendam met haar dochter Janneke. FOTO'S ROBIN HILBERINK

'Het trekt toch iedere keer weer'

Voor Hennie Poorthuis (90) uit Losser had de bedevaart gisteren een bijzonder tintje. Hij kreeg een oorkonde, omdat hij voor de 75ste keer meeliep met de Gerardus Majella processie. Of nou ja, officieel dan, vermeldde hulpbisschop Hoogenboom van het aartsbisdom Utrecht erbij. Want eigenlijk heeft Poorthuis al vaker meegelopen.

De in Overdinkel geboren Lossenaar doet al sinds zijn zesde ieder jaar mee met de processie. „Ik heb geen enkel jaar overgeslagen”, vertelt hij trots. „Ik was er altijd bij. Dit is dus al de 84ste keer.” Maar niet alle 84 keren tel-

len mee voor de oorkonde. Dat geldt alleen voor zijn tochten als pelgrim, en dat is hij sinds hij in Losser woont. „De keren als Overdinkelnar tellen niet mee, omdat je dan niet als pelgrim hiernaartoe reist”, legt zijn jongere zus Hedwig Quinten uit.

Poorthuis herinnert zich die eerste keer in 1935 nog heel goed. „Ik liep toen met

Ik heb sinds mijn zesde geen jaar overgeslagen

– Hennie Poorthuis (90)

mijn vader vanuit Losser naar Overdinkel. 's Avonds, de dag voor de daadwerkelijke processie. Alles was zo mooi verlicht. Dat maakte heel veel indruk op mij als kind.”

Nu, 84 jaar na zijn eerste editie, loopt hij nog steeds mee. Waarom? Hij blijft even stil. „Ja ik weet het niet. Het trekt toch iedere keer weer. Het is ook een beetje traditie, hè? Vaste prik, ja.” En dat blijft het ook, vindt Poorthuis. „Het lukt me gelukkig ook nog steeds goed om mee te lopen”, zegt hij en hij houdt zijn wandelstok omhoog. Dan wandelt hij verder, voorop in de stoet.

'Gerardus Majella staat voor hoop'

Het is voor de Losserse Tanja Ezendam (43) en haar jongste dochter Janneke (8) de eerste keer dat ze meelopen in de Gerardus Majella processie in Overdinkel. Maar Tanja heeft zeker al ervaring als pelgrim. Ze maakte verschillende tochten naar bekende bedevaartsoorden. „Ik ben heel vaak in Kevelaar geweest. En mijn man en ik zijn ook al in Lourdes geweest. Maar hier in Overdinkel heb ik nog nooit meegelopen en dat is eigenlijk best gek, vond ik. Vandaar dat ik hier nu ben. Ook om het geloof mee te geven aan de volgende generatie”, zegt ze en ze slaat een arm

om haar dochter heen.

Bedevaarttochten zijn voor Ezendam een manier om kracht te vinden, vertelt ze. „De verbondenheid is heel groot en dat merk je. Niet alleen tijdens een bedevaart zoals deze, maar ook in het geloof in het algemeen.”

„Überhaupt put ik uit mijn geloof heel veel kracht”, gaat de Losserse

De verbondenheid is groot en dat merk je

– Tanja Ezendam

verder. „En ik merk dat het geloof hier nog heel krachtig is. Ik heb jaren in Enschede gewoond en daar ebt het langzaam weg, en daarmee soms ook de normen en waarden. Dat is in dit deel van Twente, Losser, Overdinkel, Oldenzaal, niet zo.”

Bij de Gerardus Majella processie gaan haar gedachten vooral uit naar haar zoon. „Hij zit in de puberteit en dat is in zijn geval heel lastige fase. Ik blijf bidden voor hem. Dat hij loskomt van slechte invloeden. Het is dan belangrijk om hoop te houden. En dat is waar Gerardus Majella voor staat.”